

zo als reeds gemeld was getrouwd met Piet Smit. Zij was nog slechts 40 jaar oud en heeft maar kort ziek geweest. Zij heeft daar echter niet veel leed over gedragen, hoewel het haar enige zuster was, daar zij een minder aangename verstandhouding tijdens haar leven aan de dag had gelegd. Maar in ieder geval het was haarzuster en scheiden doet toch pijn. Zij was toen hoog in verwachting, maar de dokter constateerde dat alles goed was. Voor ons dus een blijde mededeling in deze omstandigheden.

Op donderdagmorgen 9 juni werd ons een jongen geboren in de vroegte en we kwamen overeen dat hij Liza zou heten naar mijn Moeder. Wat waren we blij. Eerst een jongen, toen een meisje en nu weer een jongen. Kees zou in september 6 jaar worden en Pie in oktober 3 jaar. Ze groeiden goed en we konden ze gelukkig van alles voorzien, daar de zaken toch niettegenstaande de malaise goed gingen. We konden elk jaar goed op onze hypotheek aflossen en de rente voldoen. Zo doende werden de gewone lasten elk jaar minder. In die tussentijd was Zuster Trui weggegaan en naar Jacs, Verlare gaan dienden en was in die tijds Miene Smit bij ons gekomen, daar Piet Snoep in 1919 met Maria de Kok was getrouwd, Zij heeft bij ons gewoond tot aan de dag van haar trouwen met Marien van de Broeke. Zij heeft alle kinderen zo wat ongeveer op helpen kweken, uitgezonderd Gerard, toe ze zelf al gehuwd was.

In 1921 was ook vertrokken Ds Muller, welke een beroep had aangenomen naar Kerkdriel. Wij hadden zeer veel vriendschap van hem ondervonden en ook van zijn Moeder, welke hier ook gestorven is. Maar toch stond ons zijn leer niet aan. We verkochten in die tijd ook veel oude schrijvers en ik las die ook graag en Pietje ook. Zodoende was de leer die wij hoorden in de Kerk daar een groot verschil mee. Daar kwam hog bij dat de predikant die zijn opvolger was een erge vijand was van de oude Waarheid en waar ik alras mee in conflict kwam, temeer daar ik zoals gemeld ook in het Kerkbestuur zat en ik hem dus nog al eens ontmoeten moest. We waren toen met 2 tegenstanders van zijn leer, n.l. ook Kees Berman. Zijn weduwe leeft nog en dan hadden met z'n 2en tegen 12 man te vechten. Te begrijpen dat ik daar nog al eens mee te sturen had. We hebben toen hier nog een afdeling gehad van de Geref. Bond in de Herv. Kerk en lieten dan predikanten van die richting komen in de Openbare School, daar de consistorie ons geweigerd werd. Maar Zondags gingen we als Ds Kersten kwam of anders bij de Heer Remijn naar de Geref. Gemeente. Nu was dit voor mij niet zo gemakkelijk daar ik nog steeds Notabel was. Maar Pietje ging al gauw heelemaal niet meer en ik ging dan 's avonds naar Remijn. Maar zij ging soms wel 2 of als ze kon wel 3 maal.

Ik heb dus eindelijk besloten mijn baantje er aan te geven en ook van leider van de Zondagsschool.

Toen in 1922 kwamen wij weer voor moeilijkheden te staan. Kees zou 1 Mei naar schoolmoeten. Ik was erg goed bevriend met het Hoofd der School van de Openbare, maar ook van de School met de Bijbel. De eerste was de Heer M. Nieuwenhuijse en de tweede Meester Jan de Koning. Ze zaten er beide achter, want de schoolstrijd woedde toen op Krabbendijke nog erg. Als er dus een leerplichtig kind was dan had je ze bij je. Nu was het voor mij niet zo gemakkelijk, daar ik aan beide de leverantie van schoolbehoeften had en dat was niet zo weinig in die tijd. Maar gelukkig kwam er gauw een oplossing. Er was n.l. aan de Openb. School een onderwijzeres, die een vurige Sociaal Democrate was en een Godloochenaar bovendien. Zij brak de school meer af, dan dat ze die opbouwde. Meester nieuwenhuijse kwam naar me toe en hij zei: Ik kan zeker wel op Kees rekenen. Ik zegde hem, neen dat aal niet doorgaan. Ik deelde hem toen die omstandigheden mede en hij kon zulks goed begrijpen, maar ik kan ze ook niet weggagen, zei hij, hoewel hij er veel last mee had. Trouwens was ik zelf voorstander ook van